

Bergen den 11de Novbr. 1867.

Mine Njere. Kære!

Huvingen var at sende
Dig et Opbruds dagbrev, men tro
at vinden skal jeg nu vel finde
Da Edvard fotograferede efter
Lange. Men jeg næppe tænkte mig at
det end at det var hans Høveligt
at forlade Stjøbenhavn. Stærk kan have
den modtaget disse, og en datter. Tilfæl.
det saa holder du et. Torsdagsdag. Høst.
Dine Forældre. Da vi nu i midlertid
Intet har hørt om Jer. Njereplanen
og jeg gjør vil vide Dig om gode
Klitter. saa sender jeg dette til Stjø.
brev. og er Du saa lorte de ofte, saa
nood dog ialfeldt. Din. Tær troer at
sende det. Altså mit Njere. Njere.
modtog Du saavel min som d. Cort.
ges Gratulation i Jubelning af den 11de.
God giv den. hvor Du end færdig
maatte oprinde bys og venlig for dig
finde sig mætt og vel tilbede, og
bring Dig mange, mange glade dage
i den Støt. La Gud være med dig
og velsigne Dig. Din lille Sytten.
Lette. Omme ind i fatter alt.
Sag synes det er længe siden vi hørt
hvordan I egentlig har det, thi Peter
grammatik ønsker jeg nu for Intet. Det
sagde at jo rigtig nok at I var ilde.

og den Aften jeg modtog det syvte
Jeg jo det var monomint at have
hørt, eller netter sagt at have Rummet
slutte mig til at I leverde godt den
selvsamme dag, men seer vi vel,
min Hjerne. Holgermann! dette er mig
ikke nok. Jeg vil gjerne vide ganske
nærliggende. Posttid om alle og alt,
og derfor ventet jeg nu ikke længere
paa det berødede Brev, hvilket for
modentlig si var afsendt da Edward
telegraferede. Brevet havde tænkt paa
Sjæstovstabs L'egne at skrive til
Fødselsdagen, men har vistnok hørt
det meget travelt, og l'les idag, uden
dignitet bødte til. Middags hos Potts
Donfer gave. Moen, Bonn og hun til
Hannoverien, hvor den første koncert
gives i aften. Jeg har ogsaa spist
Grønlandsstøvet ved Brødstrøen, og
det trods et ferskeligt Veir og efter
at have været i Paris i gode dage.
Min Onkel Norman pludselig og voldsom
som man vare. Gud være lovet! si saa
færlig lang. Stabets føler jeg mig
nu heldkommen vel, endtil først
jeg Søndag Torsdags holdt paa at
tro jeg skulde forlade alle mine Hjere.
Jeg drøtt min Hæffe paa Sengen som
almindelig, haarsind & l'g. Den smagte
mig godt, som ogsaa Svorebrodet til den
min Hæffe var jeg færdig dermed, for
ind Svantes L'egnet at ytte sig: Haar
Næse og Bryst, og disse tiltag, en for
uretligende Gæd, især delested for Brystet.

Jeg saa Eric, og har ringen i Halsen, saa
jeg vedte at vride mig i en hel
Stund Tid, men da budde jeg paa
Væggen, saa at En i Gangen holdt
vies brødt det. Jeg fult da strax nogle
Kampfordraaber, at det blev værre
og Mre. lude, hvorfor der blev voppe
deret Pind efter Løge. En Hælsomme
senere fult jeg Opkastelse, og det littede
betydeligt. Uvordentlig nakk havde jeg
ikke den mindste Bessættelse, der
vurde lade forrede Sligt, og derfor
ordtode jeg Løge. Det var vist en
dets Fordrups. fult var det det er M.
Mret, og matten mig gjorde det, saa
jeg nakk blient rødt i Sengen den
fule Dag. Igaar Eftermiddag var jeg
nede, og idag var den en bras fult.
Ser det var den en vidt høftig Dorte
ning om min huse i Pind, men den
sagen vil min Omstandighed er den
at jeg selv troer det ikke saa uuvordig
at jeg vandrer træde i et staaende An-
feld, og derfor vil jeg have den for
berødt huse. Jeg magtes jo ikke at
jeg meget gjorde vil se for. I Høst
igjen nakk uvgang i den. Vorden
den. Guds N. lille M. den er altid
den ladede.

Du vil nakk sigt, det var at det littede
Eubentsdags brø den Omhel Sunden
mig, men saa min Du og Trøble paa
at det er en Hælsomme jeg i Huse.
Mre fortæder jeg ladede, og hævender
mig vil i Huse, og da littede den fult
saa at det vil blien andet ladede.

Mjæbriern vilde at jeg skulde
bringe med i Madia at bestille i efteren,
thi jeg blev afbrudt af Perrettinger
just som jeg vilde tage fat paa Brødet,
og da Klodden iindledte sig og blev
saa mange, at jeg i Man faae Brevet
ind paa Posthuset, saa vil jeg nu vige
Dig Hæder iindtil videre. Tillykke.
Torsdag Eftermiddag.

Det bliver ikke noget Lyttespil der
skal opføres idag, saa Madia kommer
ind i Betragtning derover. Kgl. Mat
hedder Jernstok Bagrædelse, og man
følgelig mindet paa med paa den gamle
Gæst. - Et Ligt er nemlig indløst, idet
Pastoren aller at forvædet, saa at dette
er i Man kommer afsted for i morgen
aften, og følgelig uanset i Man indløst
til Gæstsdagen, ja snart medens Jern
i Nyløbskassen. Hvad der er gæst mig
er, at der igaar gik Post, og da Munde
det saa godt blev vant kaldt, men jeg
væntede med i Posten til idag - ja det
vil da sige jeg vidste ikke at der gik
Post igaar - for at kunne sige dig lidt
Bordet om Schodivay, der har været
syg i nogle Uger, og for at lade mine
Perrettinger i det Hele var, saa forter
som naturligt. Nu maa jeg saa sagt
beholdt at Brevet er Mon afsted gaa
hvilket er saa meget angiveligt, som du
da havde efter at Sandsynlighed munde
taget det paa selv i Trodsdagen. I den
det var fortædelt, som du so der sa
gørre. Du faae være sundt, og tage
L'illien i Gjæringens Mad, og lad mig
at jeg saa iindtilig gjerne vilde have bragt
Dig min Lyttelse da.